

Sygn. akt I CNP 95/09

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi Z.R.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 czerwca 2007 r., sygn. akt [...],
w sprawie z powództwa Z.R.
przeciwko F. S.A., C. S.A. i CR. Spółce z o.o.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 grudnia 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. jednym z wymagań konstrukcyjnych skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy wypełnienie tego obowiązku przez skarżącego polega na ujawnieniu i przedstawieniu tej okoliczności w sposób wyczerpujący i nie budzący wątpliwości oraz na dowiedzeniu jej istnienia i przekonującym uzasadnieniu. Skarżący powinien zatem przedstawić prawniczą analizę dotyczącą środków prawnych, których zastosowanie jest niedopuszczalne, lub które z innych przyczyn nie mogły odnieść skutku (porównaj między innymi orzeczenia z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, z dnia 24 lipca 2008 r. I CNP 50/08 oraz z dnia 21 grudnia 2006 r. III CNP 57/06, nie publ.).

Skarga powoda nie spełnia tych wymagań. W szczególności nie jest wystarczające stwierdzenie, że od zaskarżonego wyroku „nie przysługiwała i nie przysługuje skarga kasacyjna ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia wynoszącą 18 068 zł, co czyni tą skargę niedopuszczalną zgodnie z treścią art. 398² § 1 k.p.c.”. W sprawie zakończonej zaskarżonym wyrokiem powód żądał bowiem zasądzenia nie tylko powyższej kwoty z tytułu zwrotu ceny zakupu samochodu, lecz także kwoty 59 698 zł z tytułu ustawowych odsetek skapitalizowanych na dzień 1 grudnia 2005 r. oraz kwoty 11 732,70 zł z tytułu wzrostu ceny pojazdu. Po oddaleniu w całości powództwa przez Sąd pierwszej instancji, wniósł apelację obejmującą całe rozstrzygnięcie i apelacja ta w całości została oddalona. W tej sytuacji powód wypełniając wymaganie art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. powinien wyjaśnić, dlaczego jako wartość przedmiotu zaskarżenia w sprawie objętej skargą wskazał jedynie kwotę 18 068 zł, a nie kwotę 89 498,70 zł łącznie dochodzonej należności, w szczególności z jakich przyczyn nie zaliczył do wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty skapitalizowanych odsetek, które, jeżeli nastąpiła zmiana ich charakteru z należności okresowej na kwotę poddaną oprocentowaniu,

czyli kapitał, nie są objęte dyspozycją art. 20 k.p.c. i wchodzą do wartości przedmiotu sporu i zaskarżenia (porównaj między innymi orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 21 października 1997 r. III ZP 16/97, OSNP 1998/7/204 i z dnia 30 maja 2007 r. I CZ 38/07, nie publ.). Bez wyjaśnienia charakteru dochodzonych skapitalizowanych odsetek w kwocie 59 698 zł, twierdzenie o niedopuszczalności skargi kasacyjnej z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczającą 50 000 zł, jest pozbawione podstaw.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy zgodnie z art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. odrzucił skargę.